

782 och 783. Svinnegarns kyrkogård. Nu i vapenhuset.

Pl. 101.

Litteratur: S. B. F. Jansson, Rapport till Riksantikvarien den 8/12 1949 (ATA).

Om fyndomständigheterna se U 781. Att de två här sammanförda fragmenten ha tillhört samma runsten är möjligt men icke säkert. De har därför här sammanställts men upptagits under två nummer.

U 782: Ljusröd sandsten. Ristningsytan mäter 40×26 cm. Tjockleken är 6 cm.

U 783: Ljusröd sandsten. Ristningsytan mäter 36×28 cm. Tjockleken är 11 cm.

U 782 bär runor, medan U 783 endast har ornament. Ristningen är utomordentligt vackert huggen.

Inskrift:

... ar ...

Till läsningen: Bst i 1 a är ovanligt lång; den har samma längd som hst.

784. Svinnegarns skola. Nu i vapenhuset.

Pl. 101.

Litteratur: O. A. Öberg, Brev till O. v. Friesen den 27/11 1927 (UUB); S. B. F. Jansson, Rapport till Riksantikvarieämbetet den 8/12 1949 (ATA).

Äldre avbildning: Öberg, teckning 1927 (i v. Friesens samlingar, UUB).

I ett brev till O. v. Friesen skriver Riksantikvariens ombud O. A. Öberg den 27/11 1927: »Som jag i dessa snöfatiga dagar fått spår på ett par runstensfragment i Svinnegarns skoltomt, funna av skolhusvacktmästaren A. Hildebrand ... därstedes, var jag därute en dag och mätte upp dem, fotografera kunde jag ej. Jag försökte rita av dem, men det blev ej något fint arbete, varken skala eller figur äro så prydliga ... Det har varit en gravhäll och äro av röd sandsten. Sådanna stenar fins en hel del i ett gammalt källargrund därstädes. De här bägge stenarna har ej legat på samma plats, en har legat som trapp till ett gammalt hus som är rivet.» Enligt muntlig uppgift (dec. 1949) av A. Hildebrand togos stenarna och lades som packsten i landsvägen invid skolan. Detta skulle ha skett omedelbart efter O. A. Öbergs besök år 1927.

Runstensstycket var sönderslaget i två delar med passning mellan delarna. Enligt måttuppgift av Öberg mäter »venstra halvan» längs sidorna 0,48, 0,42 och 0,32 m. »Högra halvan» mäter 0,30, 0,30 och 0,25 m. Tjockleken är 12 cm. (I brevet uppger Öberg, att stenarten är röd sandsten, medan han på en av sina teckningar uppger kalksten.)

Ett av dessa fragment återfanns år 1944 strax utanför östra kyrkogårdsmuren. Uppgiften att stenarna ha använts som »packsten i landsvägen» är sålunda icke korrekt.

Fragmentet utgör det stycke som Öberg kallar »högra halvan»; se fig. 224. Att »högra halvan» och det 1944 påträffade fragmentet äro identiska är uppenbart. Fragmentets stenart är ljusröd sandsten. Ristningsytan mäter 30×29 cm.; tjockleken är 11,5 cm. Ristningsytan är något skrovlig.

Inskrift (med det inom [] supplerat efter Öbergs teckning):

... þa[ir .. ia -] ...
5

... þær ...

»... de ...»